10/01/2022

Patriarhul: Lumina mare este Însăși Persoana Fiului lui Dumnezeu întrupat, Mântuitorul Iisus Hristos

Image not found or type unknown

În Evanghelia Duminicii după Botezul Domnului „vom descoperi că Cineva, nu ceva este lumina mare: este Însăși Persoana Fiului lui Dumnezeu întrupat, Mântuitorul Iisus Hristos”, a spus duminică Patriarhul României. Hristos ne luminează scopul vieții, care este înaintarea în sfințenie prin lucrarea darurilor primite ca semințe la botez.

„Persoana Sa Dumnezeiască și omenească în același timp este cea care comunică lumina dătătoare de viață”, a explicat Preafericirea Sa.

„Când Fiul veșnic al lui Dumnezeu S-a făcut om și a început să propovăduiască Evanghelia Împărăției Cerurilor și a început să săvârșească minuni și să descopere taine mari ale lui Dumnezeu, atunci El a devenit lumină mare, lumină deplină și s-a văzut că El este cel așteptat, Unsul lui Dumnezeu.”

Legătura dintre Botez, Cruce și Înviere
Cei din latura și umbra morții sunt popoarele care se închinau la zei și nu credeau în înviere.

„Numai creștinismul, când a predicat biruința lui Hristos asupra morții prin Înviere, și a predicat învierea tuturor la sfârșitul veacurilor, a adus eliberare de teama de moarte și a transformat moartea în Paște, adică într-o trecere din lumea aceasta la viața cerească, așteptând și învierea trupului la sfârșitul veacurilor”, a spus Părintele Patriarh Daniel.

Ieșirea Mântuitorului din apele Iordanului a îndreptat umanitatea spre cer, a mai explicat patriarhul, Iordanul fiind „un fel de metaforă, un chip al vieții care merge spre moarte”.

Sf. Ioan Gură de Aur spunea că râul Iordan avea două izvoare, „Ior și Dan, care simbolizau pe Adam și pe Eva, care, prin neascultarea lor au dat vieții un sens negativ, și anume au amestecat viața cu moartea, iar Iordanul se vărsa în Marea

Moartă, semnificând astfel mersul lumii căzute, din pricina neascultării de Dumnezeu, spre moarte”.

Mântuitorul Iisus Hristos „a primit botezul pocăinței din smerenie, deși nu avea păcat, pentru a ne arăta că, prin pocăință, noi începem să ne ridicăm duhovnicește și să dorim viața cerească veșnică.”

„Biserica a înțeles că Hristos, prin Botezul Său în Iordan, a înfipt Crucea în apele Iordanului, adică [prin] starea Sa de pocăință, deși în afară de păcat, și starea Sa de iubire jertfelnică față de Dumnezeu și de iubire milostivă față de oameni”, a precizat Patriarhul Daniel.

„De aceea, dacă ne uităm bine la crucile ortodoxe, au pe față chipul Mântuitorului răstignit, iar pe verso se află icoana Botezului Domnului în Iordan. Prin aceasta vedem legătura între taina botezului și taina Răstignirii și Învierii Domnului Iisus Hristos.”

Lumina Botezului este legată de pocăință
„Evanghelia de astăzi ne arată lumina botezului legată de începutul propovăduirii lui Hristos ca o chemare la pocăință, pentru că s-a apropiat Împărăția Cerurilor”, a mai spus Patriarhul României.

„Pocăința înseamnă o schimbare a modului de a gândi, de a vieți, de a vorbi și de a făptui, de a săvârși faptele noastre în raport cu semenii noștri. Pocăirea nu este părăsirea Bisericii și plecarea la secte religioase. Pocăința este un program de înnoire a vieții duhovnicești pe toată viața. Este starea de pocăință, de regret, de părere de rău și de cerere de iertare înainte de botez, iar prin botez se primește iertarea.”

„Ceea ce înseamnă că botezul este începutul învierii noastre duhovnicești din moartea pricinuită de păcat”, a adăugat Preafericirea Sa.

Spre asemănarea cu Dumnezeu
„Toți oamenii sunt creați după chipul lui Dumnezeu, adică sunt persoane”, a mai spus Patriarhul Daniel. „Omul creat după chipul lui Dumnezeu este omul cu gândire rațională, cu voință liberă și cu iubire darnică. Acestea sunt caracteristicile principale ale persoanei”, iar la asemănarea cu Dumnezeu „se ajunge prin conlucrarea liber acceptată a omului cu Dumnezeu”.

„Dar această asemănare se dobândește printr-o lucrare treptată, pe toată viața. Și aceasta potrivit programului de la botez”, a subliniat Preafericirea Sa.

„Este programul lepădării de Satana și al unirii cu Hristos. Iar forma cea mai sfântă a unirii cu Hristos, pe lângă rugăciune și toate slujbele Bisericii, este Sfânta și Dumnezeiasca Împărtășanie, în care noi ne unim cu Hristos primind în sufletul și trupul nostru iubirea sfântă a lui Hristos cel Unul Sfânt și harul Preasfintei Treimi.”

„Deci această lucrare de asemănare cu Dumnezeu cel Sfânt este lucrarea de înaintare în sfințenie, în viață sfântă, bineplăcută lui Dumnezeu. Aceasta este vocația tuturor creștinilor, indiferent dacă sunt slujitori ai altarului sau simpli credincioși mireni”, a precizat Patriarhul României.

„Este o lucrare de sfințire a vieții. Ea începe odată cu botezul și durează toată viața. Iar lumina aceasta adunată în suflet, o lumină nevăzută, tainică, este lumina slavei lui Hristos de pe Muntele Tabor.”

Preafericirea Sa a amintit că și pe Muntele Tabor, la Schimbarea la Față, s-au auzit aceleași cuvinte din cer ca și la Botezul Domnului, „arătând că scopul ultim al botezului este dobândirea slavei Împărăției Cerurilor, a slavei Preasfintei Treimi.”

„Toate darurile primite la botez sunt niște semințe care apoi trebuie cultivate cu osteneală, cu rugăciune, cu multă dăruire de sine. Aceste daruri devin darurile Duhului Sfânt în viața omului și sunt enumerate ca roade, sau rodiri, ale Duhului Sfânt prin harul primit la botez, de către Sf. Ap. Pavel în Epistola către Galateni: credința, bunătatea, îndelunga răbdare, curăția, facerea de bine”, a mai spus Patriarhul Daniel.

„Toate aceste daruri duhovnicești sunt rodiri ale Duhului Sfânt în sufletul și în viața creștinului care crede în Hristos, s-a botezat în numele Preasfintei Treimi și împlinește în viața lui voia lui Dumnezeu, spre slava Preasfintei Treimi și a noastră mântuire”, a încheiat Preafericirea Sa.

Foto credit: Arhiva Basilica.ro / Raluca Ene

basilica.ro